

KURJER LITEWSKI

W WILNIE DNIA 12. Kwietnia V. S. ROKU 1866.

ROSSYA

S. PETERSBURG VS. 30 Marca. Grodzieńskiego korpusu Kadeci: Kochowski, Michałowski, Kniażewicz, Łappa, Matuszewicz, Krysewicz! i 2, Tomaszewski, Moźniewski; Daniłowicz; Wileńskiej rycerskiej szkoły: Arciszewski, Kollontay, Gurski, Puzyrewski, Narbut otrzymali rangę Officerską w różnych półkach. Woyska Dońskiego Półkownik Graf Orłow Denisow umieszczony w leib kozackim półku. Półkownik Heinc został komendantem w Teodozyi. Wymazują się z rang listy polegli w bitwie: leibwardyi konney Porucznik Chmielew; leib kozaków Stabs Rotmistrz Filipow; leibwardyi Preobrażenskiej Półkownik Margrabia de Villeroi, Stabs Kapitan Tatiszczew, Porucznicy Połuietow, Czertow, X. Broglio Revel; Chorążowie Grews, Nowosilcow; leibwardyi Siemionowskiej Porucznicy: Okuniew, Usow, Tekutiew.

Uwolnieni od służby: od armii GL. Gudowicz z Mundurem; od armii GM. Sinicin z mundurem i pensją półłowy gaży. Wołohodzki Gubernator cywilny Goriainow uwolniony od obowiązków z pensją całej gaży. Tajny Konsyliarz Weidemeier zasiadać będzie w Senacie. Akademicy Zacharow i Sewergin otrzymali rangę konsyliarzów stanu. Wołohodzki Gubernator cywilny został GL. dziś tajny Konsyliarz Lieman. Znajdujący się przy armii G. Kutuzowa Doktor Michelson w nagrodę trudów podjętych na ostatniej kampanii został Konsyliarzem Kolleskim. Wdowie Senatora Sołtykowa dano dożywotnią pensją półłowy gaży męzowskiej. Wdowie aktualnego stanu konsyliarza Zuiewa 900 rubli, która pensja po zeyściu matki spadnie na córkę do zamęścia. Wice Gubernatorem S. Petersburgskim został Stanu konsyliarz Hołochwastow. Członek Collegium handlowego Baikow ozdobiony orderem S. Anny 2 klasy.

D. 29 Imperator Jmć, Imperatorowa Jmość Elżbieta, Cesarzewicz WX. Konstantyn przystępowali do tańcem świętych.

AUSTRYA

WIEDEN d. 5 kwietnia. Rząd Gallicyjski oświadczył podziękowanie obywatelom cyrkułu i miasta Krakowa, którzy nie przestając na ofiarach dawniej czynionych, opatrnia jeszcze teraz szpitale choremi żołnierzami napełnione, iaryną, winem, octem, innemi potrzebami, nadto gotowizną dali więcej z t. złot. ryń. ażeby tu summa przychodzącym do zdrowia rozdana była. Ofiary stanów Węgierskich dotąd są wielkie i mnogie; wszystkich wyliczyć niepodobno; dość wspomnieć znaczniejsze. X. Bathiany Gespan Comitatu Eisenburg darował 5 t. korcy pszenicy i żyta; Graf Brunswick 2 t. zł. ryń. Graf Esterhazy 14 t. Grafini Karoly 10 t. Comitatów Temeszer, Graner, Tolnen, Neutra, Torontal, Presburg, Heweszen, Bihar, Posseg, Komorra, Wiselburg, Agram, miast Hayduckich gminy, niezmiernie darysą w zbożu, bydłe, pieniądzech.

W wielki Czwartek Cesarz, Cesarzowa z całą rodziną, Ministrami, Konsyliarzami, Szambelanami przystępowali do świętych tajemnic. Po skończonem nabożeństwie Monarcha i małżonka jego umywali nogi, według zwyczaju dawnego, 12 ubogim, którzy w nowe szaty odziani, hoyną jałmużną opatrzeni gdy do stołu zasiedli, Franciszek z i bracia jego wszyscy Arcy XX. służyli onym.

Umarł urzędnik naszej stolicy Weiss, który z Rurmistrzem Wohlleben przyłożył się najwięcej do utrzymania domowego porządku podczas ostatniej wojny. Jego dziełem było urządzenie w miesiącu listopadzie iazdy Wiedeńskiej, która przez pilną i ochoczą służbę zied-

nała dla siebie wdzięczność i szacunek powszechny. Czas był krótki, zbliżał się nieprzyjaciel; broni koni furaze inne potrzeby drogie były niezmiernie. Magistrat chcąc iazdę wystawić, szukał wsparcia u hurtowników, którzy oszczędzać nie umieją majątku dla dobra publicznego. Lecz ochotnicy za namową Weissa oświadczyli, że uzbroją się własnym nakładem. Powrócił pokoy; hurtownicy złożyli sumę blisko 13 t. złot. ryń. w nagrodę żołnierzom, którzy największą szkodę ponieśli podczas wojny; majątniejsi nie przyieli tej ofiary; część przeto znaczna w kassie zachowaną została na przyszłe potrzeby Wiedeńskiej milicyi.

Arcy X. Karol Generalissimus umyślił Austryacką Monarchią postawić na tym stopniu, ażeby częścią regularnego żołnierza, częścią ochotników i milicyi zbrojney dobrze ćwiczonej, zebrać mogła 600 t. do potrzeby. Projektu tego dotąd ogłoszone nie są.

Z Triestu przyszła wiadomość, że woyska Francuzkie czynią nieustanne obróty w prowincjach dawniej Weneckich, zamyslając podobno ciągnąć do Dalmacyi, dokąd półki dawniej wysłane wkroczyć nie mogły, nie tylko dla niedostatku żywności, lecz jeszcze bardziej dla nieukontentowania Montenegrinów i sąsiedzkich Turków, którzy na tych cudzoziemców nie miłym okiem poglądają. Z drugiej strony w Serwii i Bośni tak wielkie są rozruchy, że Arcy X. Karol wodzem kommanderującym w Węgrzech zalecił zmocnić kordon wyciągnięty na granicach. G. Kawaleryi Ban Croacyi Graf Erdoedy umarł w Agram.

Konsyliarz Egger za rozkazem Cesarza dawno zaczął układać projekt Hipoteki na dobra ziemskie w Austryackiej Monarchii; dzieło dokończone oddał Ministrowi Rothenhan; roztrząsniene przez wybranych Komisarzów, wkrótce do skutku przyjdzie. Arcy X. Karol ogłosił rozkaz najwyższy, aby odtąd Niemieckie i Węgierskie regimienta piesze składały się z 18 kompanii, wszystkie sposobem jednakim. W r. 1865 między stolicą naszą i Wienerisch Neustadt płynęło kanałem statków mniejszych i większych ogółem 2103.

TURCYA

BELGRAD 22 Marca. Dotąd Serwianie i Turcy czekaia w niepewności losu swojego. Janczarowie i Kersyllanie w twierdzach naszych zamknięci znoszą niedostatek wszelki cierpliwie, w nadziei odebrania posiłków; z którymi, według ich powieści, nie tylko Jussuf i inni Baszowie prowincyi Europejskich, ale też Beglerbey Natolli ma nadciągnąć. Jinni obywatele głodu znieść dłużej nie mogąc, razy kilka bunt podnieść zamyslałi, i do ziomeków pod murami stojących wołać o ratunek; czuły Kuspny podziśdzeń ich usiłowania czyni daremnymi. D. 16 wycieczkę zrobić kazał, chcąc dostać cokolwiek drzewa i żywności. Nie powiodło się przedsięwzięcie. Lud Chrześcijański był gotowy pod bronią, dał ognia z armat i ręcznej broni, ubił kilkadziesiąt Turczynów, inni uciekli prowadząc niemało ranionych. Podobnym sposobem nie poszczęściły się z wycieczki Bośniaków w Sabacz; w pierwszej z 400 wysłanych ludzi nie wielu uciekło; Serwianie działami rozwalają teraz mury, torując sobie drogę do szturm. Obłężeni, których przyciska niedostatek wszelki, dawno lecz daremnie proszą o ugodę, gdyż Czerney domaga się koniecznie, ażeby w niewolę poszli.

BRYTANNIA W.

LONDYN 29 Marca. Lord Szkocki Lauderdale wyznaczony Wielkorządcą osad Angielskich w Indyi wschodniej, któremu Ministrowie do Calcutty pospieszać kazali, przeciwnik Pitta, najbardziej w tem co się zciagało do interessów skarbowych, nie zasiadał nawet w izbie

wyższej między 16 Parami, których Szkotowie do Parla-
mentu wysyłać zwykli, dziś Parem został Brytańni W.

Oppozycja narzekać zaczyna, że Mnistrowie nowi
tak długo są nieczynnymi, nie przynosząc narodowi pro-
jektów skarbowych i wojennych, których wygotowanie
byłoby nie naytrudniejsze, gdyby trzymać się chcieli
wzoru, jaki Pitt następcom zostawił. Podbicie przygór-
ka dobrej nadziei, zwycięstwo odniesione w porcie S.
Domingo, temu mężowi przyznają Anglicy, od którego
Duckworth i Popham uzbrowieni, szukali nieprzyjaciół w
odległych częściach świata.

Grenville i Petty zrobiwszy umowę z bankierami
względem zaciągnięcia nowego długu na rzecz skarbo-
wą, warunki do potwierdzenia podali izbie niższej. Sum-
ma wynosić będzie 23 mill. FS. Jakże zarzuty czyniła
Oppozycja, później doniesiemy.

Synowiec Foka Lord Holland wyjechał do Berlina,
Kupcy nasi naradzają się pilnie, jakich środków używać im
trzeba w okolicznościach dzisiejszych, gdy porty w Niem-
czech północnych okrętom i towarom Angielskim zam-
knięte zostały.

W Irlandzkim Hrabstwie Carlow, były, iak wiado-
mo, rozruchy domowe; kilkanaście osob niewinnych za-
mordowano, domy wiejskie zrabowano i spalono w zna-
czney liczbie. Przywrócił żołnierz spokójność; urzędni-
cy na indagacyą zesłani znaleźli, że buntu przyczyna ta
jest jedna, iż pospólstwo daninę zwyczajną mając za u-
ciążliwą, opłacać nie chciało.

Ponieważ nowi Ministrowie zawieszać dłużej pra-
wo habeas corpus w Królestwie Irlandzkim nie sądzili
za rzecz przyzwoitą, rozkazali wypuścić na wolność wiele
osob zamkniętych w Dublińskim więzieniu, które były
podeyrzane o wchodzenie do rozruchów krajowych; iak-
ko nieprzekonani o zbrodnię, dać tylko parękę według
prawa obowiązani; ieden został w więzieniu, o którym
niema wątpliwości, że zdradę knował przeciw oyczyźnie.
Niewiadomo, iaką odpowiedź rząd przesłał do Berlina
na oświadczenie uczynione posłowi Jackson, że Król Pru-
ski Irlandczykom dawniej odesłanym do państw iego po-
zwala teraz powracać do kraju własnego.

Naybogatsi kapitalistowie zgromadzeni niedawno
pod prezydencyą S. Clair rozstrząsali i pochwaliли pro-
jekt uformowania nowej kantory assekuracyney. Fun-
dusz million FS. wynoszący, dzielić się będzie na 40 t.
akcyi. Nie wyszła godzina, obecni obywatele podpisali
się na większe summy, niż trzeba było; dowod niezmiernych
dostatków naszych, i gorliwey ochoty Anglików, gdy
czynią dla dobra powszechnego.

Katolicy Angielscy i Irlandzcy zachowują się spokoj-
nie, nie przeto żeby mieli nadzieję otrzymania skutku
prośb swoich za pomocą Foka; który owszem oświad-
czyć miał, że starania iego względem nadania obywatel-
skich przywilejów podobno daremne będą, iak były darem-
ne chęci Pitta równie z nim trzymającego w tej mierze.
Dotąd przeważa w narodzie, i podobno ieszcze długo prze-
wazać będzie opinia przeciwna porównaniu przed obli-
czem prawa wszystkich synów oyczyzny; góruie niewy-
korzeniona intolerancja w gminie, rozsądniejsi nawet le-
kają się wzruszać budowlę starożytną, ażeby nie dali przy-
czyny do rozruchów krajowi szkodliwych, mianowicie pod-
czas wojny, która potrzebuie całej uwagi rządowej, ca-
łych sił ludu. Spokojności głębokiey Katolików przyczy-
ną jest rada im dana od przyjaciół, ażeby uleganiem, cier-
pliwością, ofiarami dla dobra i powszechney obrony, sta-
rali się skłonić ziomków, którym prawo dało moc nay-
wyższą.

H I S Z P A N I A

MADRID 14 Marca. Admirał Gravina umarł z ran
odniesionych w Trafalgar. Stratę tego męża wojsko mor-
skie Hiszpańskie ma za naywiększą klęskę. Niewiado-
mo któremu wodzowi Król odda kommandę floty swo-
iej. Uzbierać kazano wiele okrętów w Carthagenie,
Ferrol, Cadix; naywiększa trudność będzie zgromadzić
wszystkie na jedno miejsce.

Król przez edykt ufundował 24 szkoły, w których

dawana będzie nauka praktyczna sztuki rolniczej, na
botanice i doświadczeniu ugruntowana. Nauczycielów
obowiązkiem będzie zgromadzać do ogrodów i rozmna-
żać naypożyteczniejsze rośliny krajowe, obce, zagra-
niczne, z Amerykańskich osad przywiezione, ażeby uży-
wanie ich powszechnem stać się mogło. Na czele 24
szkół prowincjonalnych staną nauczyciele uformowani w
głównę, która jest przy ogrodzie botanicznym w sto-
licy naszej, żadnemu z Europejskich nie ustępującym
pierwszeństwa. Kurs nauk dwuletni; uczniom lepiej po-
stępującym skarb da nadgodę przyzwoitą; Monarcha
wszystkie szkoły tymczasowie uposaży, przyrzekając po-
większyć fundusz po skończoney wojnie dzisiejszej z
Anglikami.

Handlu żadnego dawno nie ma Hiszpania z osada-
mi zamorskimi; żaden z nich okręt nie przychodzi do
Europy; skarby niezmierne leżą nieużytecznie w Hava-
nie, Vera Cruz, Mexico, Lima, Buenosayres; nie doświad-
czamy jednak wielkiego niedostatku gotowizny; nie u-
padły nad zwyczaj papiery; gorliwość obywatelów ma-
iętniejszych, liczne ich ofiary dla skarbu publicznego
złemu zapobiegły.

P R U S S Y.

BERLIN 12 kwietnia. D. 1 wyszedł od Króla pod-
pisany edykt, w którym wyrażono, że d. 27 stycznia Mo-
narcha przyioł administracyą krajów dziedzicznych do-
mu Brunświcko Luneburgskiego w Niemczech, ażeby od
poddanych swoich i krajów ościennych odwrócił niebez-
pieczeństwo nowej wojny; dziś te same kraie do rzą-
du swego przyjmuie, w zamianę za odstąpione z własne
prowincye. Urzędnikom wszystkim zaleca pełnić obo-
wiązki przyięte, pod naywyższym dozorem G. Kawale-
ryi Schulenburg, i kommissyi przy nim będącey.

Goniec przysłany z Westfalii doniósł dworowi, że
Marszałek Murat był w Wesel, i przysięgę od obywa-
telów odbierał. Woyska Francuzkie osadziły miasta Es-
sen, Emmerich, Deutz i wiele innych, które leżą nad Re-
nem od Dusseldorf do Moguncyi.

G. Barbou stanowszy w Hannoverze prezentował się
Ministrowi naszemu Schulenburg w dostojności kommis-
sarza Francuzkiego. D. 8 pomieniony Minister pełniąc
rozkaz naywyższy obioł cywilną dzierżawę Elektoratu
całego. Graf Haugwitz d. 15 kwietnia przybędzie z
Paryża.

Król Szwedzki dotąd bawi w Greifswald; regimenta
iedne po drugich wkracają do granic Pomeranii; z kra-
iu Lawenburgskiego dywizya w nim zostawiona nie wprzód
ustąpi, aż Gustaw Adolf odbierze odpowiedź ostateczną
dworu Londyńskiego. W Stralsundzie czynią gotowość
obywatele do przyięcia Monarchy.

B A T A W S K A R P.

HAGA 5 kwietnia. G. Dumonceau część dywizyi
Batawskiej, która z Niemiec powróciła, wprowadził do
prowincyi Groeningen. Senator Collaud przywołany jest
do Paryża; inni Wodzowie do Włoch idą na czele regi-
mentów, którym hetmanił. Wysokie stany naradzają się
codziennie z Pensyonarzem, o powiększenie floty, urzą-
dzenie lądowego żołnierza, zasilenie skarbu; lecz wszyst-
kie projekta dla z przyczyna nie są decydowane osta-
tecznie: chory jest Schimmelpenninck; los oyczyzny nie-
pewny. Utrzymuie się pogłoska o blizkiem obięciu rzą-
dów naywyższych przez Ludwika Buonaparte; potrzebę
tey nowości miał naprzód w Paryżu przełożyć Talley-
rand Adm. Verhuel; później Pensyonarsz zwołanym sta-
nom w czasie nadzwyczajnym.

Zawiedziona została RP. w nadziei otrzymania nad-
grody w Niemczech, i rozszerzenia granic swoich po
Lippe rzekę, za Maestricht i Flandryą Francuzom usta-
pione r. 1795. Obioł rządu Clivii Murat; już więc z
tey strony urość nie podobno Batawom. Dziś politycy
oko zwrócili na Frizyą Pruską i stolicę prowincyi Emb-
den, rozumiejąc, że te nam się dostaną za kraie dawniej
stracone, i Brabancyą którą wkrótce stracić mamy. Lecz
i ten zysk może być zawodny. To pewna, że do po-
mienionego portu rząd Pruski zabronił przyjmować okrę-

ta i towary Angielskie, zaczynając od 2 kwietnia.

Niema żadney nadziei prędkiego pokoju. Do innych kłesk oyczynę trapiących, ta jeszcze przybyła; rzeki z brzegów wyszły; cała wyspa Bommel między Meuse i Wahal zalana; 40 wsi jest podwodą.

FRANCYA

PARYŻ 2 kwietnia. Podziśdzień rząd nie ogłosił raportów Admirała Villeneuve o bitwie przegranej w Trafalgar. Drugie odniósł zwycięstwo nieprzyjacieli, Francya drugą eskadrę utraciła; o tym przypadku doniosł co następuje kommandant korwety niedawno przybyły do portu Orient z Ameryki. D. 13 grudnia r. 1805, powiada, Adm. Lessaigne i Willaumetz wyprowadzili z Brestu flotę złożoną z 15 okrętów lin. 6 fregat, korwet 4; nazajutrz na głębokości morskiej odłączył się od niej Willaumetz z 10 okrętami lin. 4 fregatami, 3 korwetami na wyprawę sobie poruczoną; Lessaigne płynął do Indyi zachodniej. D. 15 postrzegłszy 40 statków kupieckich ścigać kazał; zbyt duża odległość zysku nam odnieść nie dozwoliła.

D. 24 wytrzymałszy burzę straszliwą; wszystkie okręta mniej lub więcej uszkodzały; Jupiter maszt stracił, Diomede nabrał wody wiele; Alexandre, Brave odłączyły się od eskadry. Admirał mając z sobą 3 okręta, d. 2 stycznia minął wyspy Azores, d. 20 zawinął do portu S. Domingo. Niemieszkać wysadzamy na ląd 1800 posiłkowego żołnierza G. Ferrand, pieniądze, broń, amunicyą dla załogi przysłaną. Radość iey opisać trudno, chociaż w dobrym stanie była, i głębokim pokojem od Murzynów. Przez dni 8 bawiliśmy się naprawianiem okrętów, braniem wody świeżej. D. 29 przybył do nas Alexandre. D. 6 lutego postrzegliśmy zdaleka żagłów kilkanaście, ostrzegłem Admirała, iż nieprzyjacieli nam grozi w przewyższającej sile.

Albowiem Anglicy mieli 9 okrętów lin. kilka fregat. Lessaigne kazał Francuzom wychodzić z portu; lecz późno było; o godzinie 10 z rana nieprzyjaciel ognia dawać zaczął. Nie mogąc należeć do bitwy, nasze fregaty Cometa, Fidelité, i korweta Diligente ruszyły na morze, korzystając z gęstego dymu. O godz. 12 strzelanie ustawało, dym opadł; zbliżyliśmy się do boiowiska, i widzimy ieden z okrętów naszych ogniem płonący; 3 inne walczyły jeszcze; wkrótce i te na piasek zapędzone blisko fortyfikacyi lądowych, bez masztów i żagłów. Podobnym sposobem z statki Angielskie osiadły na piasku, znak dając, iż ratunku potrzebują; iakoż fregaty do nich pośpieszyły. Z okrętów zaś Francuzkich baty na wodę spuszczone lud przenosiły do lądu. Przyczyną klęski jest, żeśmy się zbyt długo w porcie bawili. Nie widząc ratunku żadnego po zniszczonej eskadrze, z fregaty i korwety opuściwszy wyspę S. Domingo, powróciły do Europy.

D. 31 Marca Kanclerz Cambacerés przyniósł do Senatu wyrok rządowy, którego ustawy te są: Marszałek Berthier w nadgodę zasług otrzyma Xięstwo Neufchatel od Króla Pruskiego Francyi ustąpione; Murat rządzić będzie w Berg i Cliwii, Józef Buonaparte w Neapolu i Sycylii; X. Borghese w Guastalli, Bacciochi oprócz Luki i Piombino w Massa Carrara, Garfagnana. Józef zostawiony przy urzędzie Elektora, Murat W. Admirała. Skarb Włoskich prowincyi znaczne summy corocznie dawać powinien na utrzymanie żołnierza Francuzkiego; część dóbr narodowych przeznaczona jest w nadgodę zasłużonym. Tenże edykt mówi o wielu lennościach, które nie są rozdane.

Minister wewnętrzny Champagny doniósł rządowi o założonej szkole głównej przy Muzeum Paryskim historyi naturalnej, która otwartą została d. 30 Marca. Jussieu i Desfontaines botanikę, Fourcroy Chemiä, Portal Anatomiä, Geoffroy, Mark, Lacepede naukę o zwierzętach, ptakach i rybach, Haüy Mineralogią, Vauquelin Chemiä stosowaną dawać zaczęli. Nauczycielów jest 13, fundusz tej szkoły kosztuje corok rządowi 274 t. franków.

W pismach naszych wyliczona jest ludność kraju tego, i zprzymierzonych z nim albowiem podbitych, iak następuje. Francya dusz ma 36 mill. 500 t. Hiszpania 10

mill. Królestwo 2 Sycylii 7 mill. 350 t. Włochy północne 6 mill. 200 t. Hollandya million 800 t. Szwajcary 2 mill. Bawarya, Wurtemberg, Baden 4 mill. 800 t.

X. Ferdynand Wurtemberski przed 3 d. przybył do naszej stolicy z Wiednia.

Amerykański okręt który niedawno zawinął do Orient, przyniósł wiadomość, że rząd Stanów zjednoczonych wysłał do Londynu G. Booze, który dworowi Angielskiemu poda ostateczne warunki do zachowania pokoju. Te zaś iakie są, wnosić możemy z odezwy Prezydenta Jeffersona do Kongressu, i projektów, które prawodawczemu zgromadzeniu podawali Reprezentanci, wołając o uwolnienie ziomeków zatrzymanych bez ochoty w obcej służbie, niemniej o handel swobodny. Ponieważ zaś odpowiedź Ministrów Angielskich jest niepewna, Amerykanie miasta i porty swoje przysposobić kazali do obrony, między innemi w New York twierdze naprawiać zaczęto. Z drugiej strony słysząc, iż Anglicy postanowili mocą utrzymywać prawa morskie narodu swojego, bynajmniej od nich nie odstępuiąc. Względem pretensyi Hiszpańskich, rozgraniczenia Louisiany, nabycia Floridy, nic nie urządzono na Kongressie.

Poddanie się Gaety w kraju Neapolitańskim nie tylko się nie potwierdziło, owszem pewna jest wiadomość, że X. Hesse Philipstal umyślił bronić się iak najdłużej. Fortyfikacye ma dobre, załogę liczną, we wszystko opatrzoną; morza wolne, posiłek łatwy. W porcie znajduje się wiele statków zbroynych, które podchodzących rażą Francuzów; tym sposobem w szturmie pierwszym zginął G. Grigny. Po oddaleniu się G. Regnier do Calabryi, Massena udał się pod twierdzę, i przygotowanie czynić kazał do oblężenia porządnego. Ten wódz wyznaczył komisary wojskową, której powinnością będzie sądzić ludzi wzruszających spokojność powszechną, i bezpieczeństwo domowe; wyroki mają być wykonane bez apellacyi w 24 godzinach.

Marszałek Jourdan posłany jest do Neapolu; G. Caffarelli został Ministrem wojennym w Mediolanie. Morski Decrés zwiedziwszy niektóre porty Batawskie, przybył do Anvers, oglądał wszystko, i robotę okrętów przyspieszać kazał.

W Bruxelles i Strasburgu czekają obywatele wyroku ważnego. Tu wkrótce osądzeni będą fałszerze bankocetłów Wiedeńskich, którzy na tém nie przestając, robili jeszcze złą monetę Francuzką, Angielską, Austriacką, innych narodów. Poymany jest osob 34; między którymi 21 żydów. W Bruxelles przed sądem stoi liczna kupa zbójców, Garotteurs, Chauffeurs zwanych, którzy napadając obywatelskie domy, krępiąc ludzi, czasem piekąc, wszystkim departamentom Belgickim, Niemieckim nad Renem, pogranicznym dawnej Francyi długo straszni byli.

W szpitalach Lotaryngii, Alsacyi, Burgundyi dotąd znajduje się nieskończona prawie liczba chorych żołnierzy rozmaitych narodów; gorączka zaraźliwa niemało ich codzień zabiera. Z usługuiących nieszczęśliwym Siostr miłosierdzia, 30 umarło w krótkim czasie.

2 regimenta, które w Niemczech zaciągać kazano podczas ostatniej kampanii; są dopełnione; i X. Ysenburg liczy głów 2600; drugi Latour d' Auvergne ma 3 bataliony; pierwszy zostaje w Lotaryngii, drugi do Włoch posłany; obydwie składają się z Niemieckich żołnierzy, Francuzkich Officyerów.

G. artylleryi Salva, który miał prowadzić oblężenie Gaety, nagle umarł.

WŁOCHY.

MEDIOLAN 21 Marca. G. Pino dotąd Minister u nas wojenny, złożwszy ten rząd został kommandantem gwardyi. Order korony żelaznej dano; Eugeniuszowi Beauharnois, Józefowi i Ludwikowi Buonaparte, Marszałkowi Murat, X. Borghese; otrzymali ozdoby onego urzędnicy Włoscy; Fenaroli, Litta, Caprara, Pino, Prina, Veneri. Spodziewamy się tego lata widzieć w murach naszych rządzących Francyi.

Z kraju Neapolitańskiego wiadomość odbieramy, że Gaeta dotąd opasana tylko przez Francuzów zdaleka, ściśle obleżona nie jest. Od czasu dawnego twierdze tego miasta z strony lądu i morza znacznie polepszone były. Wojsko Włoskie, według rozkazów z Paryża odebranych, powracać zaczęło do stopnia dawnego, na którym było przed zagaieniem ostatniej kampanii.

WENE CYA 22 Marca. Kommenderujący G. Miollis w arsenale naszym każe budować i uzbrajać wojenne statki, ażeby przewozowych broniły w przeprawie, gdy do Dalmacyi wojsko i amunicją prowadzić zechcą. Żywność nawet posyłać tam potrzeba; wielki oney niedostatek panuje w całym kraju; u sąsiedzkich Montenegrinów i Turków dostać nie podobno, którzy głośne nieukontentowanie oświadczają z przybycia Francuzów.

Nie potwierdziła się jeszcze powieść o zupełnym upadku Passwana Oglou, i nie przyjęciu onego do murów Widdińskich, gdy powracał do stolicy swojej zboczony krwią Chrześcian. Za kilka d. obiecuja nam przybycie z Neapolu Marszałka Masseny. To pewna, że przez państwo kościelne Francuzi prowadzić nie przestają mniejsze lub większe dywizye żołnierza do Włoch południowych.

FLORENCYA 19 Marca. G. O Faril kommandant wojsk posiłkowych Hiszpańskich, rozstawwszy korpus 6 t. wynoszący w Livornie i innych miastach załogą, wydał odezwę, w której przypomina starszyźnie i żołnierzom, że przysłani od Króla Katolickiego na pomoc Królestwu Etruryi, którym rządzi córka ich Monarchy, starać się powinni, ażeby karność przykłądną zachowując, utrzymali honor własny i całego narodu Włoskich mieszkańców.

RZYM 16 Marca. W tych d. Ociec S. odprawił 2 kongregacye tajne, na których znajdowali się wszyscy Kardynałowie. Wojska Francuzkie ciągną jeszcze małemi dywizyami przez państwo Papieżkie na południe; z których żadna do naszej stolicy nie wkroczyła. Niedawno G. Virion przejeżdżał tędy z Paryża do Neapolu, mając urządzić korpus Gensdarmów, których powinnością będzie wspierać policyą, imać złodzieiów i zbójców, któremi napełnione są góry Appeninu, i inne miejsca niedostępne.

NEAPOL 12 Marca. G. Regnier wysłany do Calabrii, doniósł najwyższemu kommandantowi, że d. 6 miał rozprawę z G. Damas nad brzegami rzeki Silo. Nieprzyjacieli nie mogąc zabronić przeprawy, cofnęli się w góry, za Lago Nero, zostawwszy nieco jeńców i rozmaitey zdobyczy.

Z Palermu jest wiadomość, że Minister wojenny G. Forteguerrri za urząd podziękował dla słabości zdrowia swojego.

R Z E S Z A N I E M I E C K A

MUNICH 30 Marca. Po wyciągnięciu z Wurtzburga do Czech załogi Austriackiej, w kilka d. wkroczyli do miasta Francuzi. Słychać, że kraj ten dostaje się znowu domowi Bawarskiemu, z warunkiem dania innego w zamianę Arcy X. Ferdynandowi. Inni utrzymują, że wojska Francuzkie wkroczyły do Wurtzburga nie tylko dla poymania owych żołnierzy wyżej opisanych, ale też tysiącznych innych zbiegów, którzy w całym kraju schronienie znajdowali.

Wraz po świętach Wielkonocnych Ministrowie pełnomocni Franciszka z podać mają Seymowi Ratisbońskiemu wyrok Cesarski, który obeymować będzie stan przysły cały Rzeszy, ze wszelkimi odmianami, jakie w nim zaszły, albo jeszcze będą uczynione. Słychać, iż rządca Berg i Clivii otrzyma dostojność Elektorską.

Francuzi zbliżając się ku Renowi odbierają znaczne posiłki w nowozacieżnych młodzieńcach, któremi uszczuplone półki dopełnili. Z Auszpurga wyprowadzili działą, broń ręczną, amunicyę w Arsenalach założone pod-

czas kampanii, zostawiając jednak 15 t. karabinów darowanych wojsku Bawarskiemu. U nas ogłosił rząd ustawy orderu wojennego; ten liczyć będzie 6 większych krzyżów, 12 kommandorów, 60 kawalerów; pierwszych pensya dożywotnia 1500 złot. ryńs. drugich tysiąc, ostatnich 350. Większy krzyż otrzymają GG. na przeszłych wojnach zasłużeni: Deroy, Wrede, Triva, Minuzzi &c.

Z Cyrkułu Szwabskiego rzeką Dunajem płynie do Austrii wiele zboża i wszelkiej żywności. Przeciwnie w górę teyże rzeki prowadzą Francuzi do Ulm działą i amunicyą. Słychać, iż Elektor Arcy Kanclerz Rzeski dzierżawy swoje odda innym Xiążętom, przestając z następcami na pensyi roczney, która wynosić powinna 600 t. złot. ryń.

FOANKFORT z Kwietnia. Rezerwę przez Marszałka Kellermann w Alsacyi zgromadzoną dawniej rozwiązano. To samo dzieje się teraz z drugą, którą Marszałek Lefevre do naszych okolic wprowadził z Moguncyi; grenadyerom i strzelcom z gwardyi narodowej wybranym do uformowania korpusu, powracać kazano do oyczyny. Dywizye pod kommandą Marszałka Augereau będące, zachowują się dotąd spokojnie w Rzeszy nad brzegami Renu i Menu. Nieraz odbierały rozkaz odejść do granic Francuzkich; dwa razy opuszczały stanowisko, ażeby się do nich zbliżyły; jednak podziśdzień tu zostały. Augereau gońcem odebrał order korony żelazney. Jedną z dywizyi jego osadziła niektóre dzierżawy domu XX. Nassau, Linz, Deutz; iako też innych Panów Rzeskich, Homburg, Gimborn &c.

Kupcy tuteyscy urzędową wiadomość odebrali z Paryża, że rząd Francuzki starać się kazał u Elektorów Saskiego i Hesse Cassel przez posłów swoich, ażeby oddać żydzi wolnemi byli od opłaty w tych krajach wybieranej; na co Elektor Haski już się zgodził. 700 Austriaków zabranych w niewolę podczas ostatniej kampanii, niedawno przez okolicę naszą prowadzono do oyczyny; ta jest dywizya I; inne wkrótce nastąpią.

Donoszą z Moguncyi, że mocą przyszłych traktatów, które Francya podpisze z Panami Rzeskimi, nie tylko twierdza Cassel naprzeciw pomienionego miasta leżąca na prawym brzegu Renu, ale też Kostheim, Hochheim, Erbenheim, Biberich, Mosbach, Schierstein, Wisbaden, inne miejsca o mil 2 położone, żołnierzem Francuzkim osadzone być mają. Nie wątpimy, że przed końcem kwietnia wszyscy wodzowie Napoleona z Rzeszy ustąpią.

D A N I A

COPPENHAGA 5 kwietnia. Odebraliśmy wiadomość, że rząd Pruski zamknął okrętom Angielskim porty morza północnego, i rzeki które do niego wpadają. W takich okolicznościach kupcy Brytańii W. zawiać będą do Husum, Tonnigen, Gluckstadt portów Duńskich, z niemłą korzyścią dla handlu i skarbu naszego. Wielu regimentom Szwedzkim, które w Scanii zgromadzone były, kazano mieć się do podróży; słychać, że do Pomeranii przejdą. To pewna, iż w Carlsronie uzbraja się eskadra. Niedawno Gustaw Adolf uczynił odezwę do kupców przedniejszych całego narodu, zachęcając ich do składki dobrowolney, na ubezpieczenie żeglugi przeciw korsarzom Francuzkim.

S Z W A Y C A R Y

BERNE 28 Marca. Mielśmy nadzieję, że kraj Neuchatel i Vallengin z RP. dawno zprzymierzony, iey się dostanie. Chambrier Poseł Króla Pruskiego doniósł urzędownie Landammanowi Merian w Basel, że Monarcha iego dzierżawy pomienione ustąpił Francuzom. Z drugiej strony biega ogłos w kraju, że mała RP. Valais od Szwaycarów oderwana niedawno, dziś oddzielna, wkrótce powróci do powszechnego ciała, i Canton 20 składać będzie. Czynimy przygotowania do zaciągu regimentów 5 na żołd Francuzki. Względem ustąpienia domowi Wurtembergskiemu miasta Schaffhausen, i przyścia w te strony z armią Marszałka Ney niema nic pewnego.